

ALMANAHUL

UN ESEMPLAR

PENTRU CAPITALA 50 BANI

Acastă fôia ese nă dată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se încep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se fac în Pasagiul Român Nr. 9 și 11,
prin districte pe la corespondenți sêu prin postă, trâmîțînd prețul.
Abonamentele neplătite și scrisorile nefrancate se vor refusa.

UN ESEMPLAR

PENTRU DISTRICTE 55 BANI

PREȚULŪ ABONAMENTULUI

Pe an, pentru capitală	lei nooi 24.
Pe jumătate an	» » 12.
Pentru districte pe an	» » 27.
Pe șese luni	» » 14.
Pentru Franc., Span., Engl., Belg., Amer. » »	37.
Italia, Germania și Grecia.	» » 32.
Pentru Turcia, Serbia și Austria.	» » 30.
Reclame și inserțiunî linia	» » 2.
Anunciuri, linia	Bani . . . 30.

Pentru abonamente, reclame și inserțiunî se va adresa la **D. T. I. STOENESCU.**

MAI NUOU

In curând va eși de sub presă :

ALMANAHUL LUI „NICHIPERCEA“ PE ANULU 1876.

Credemŭ de prisos ori ce recoman-
dațiune, în privința spiritualelorŭ
materii ce va conține, fiind îndestul
de cunoscut autorul acestei Opere
Satirice.

D.D. Corespondenți de prin Di-
stricte sunt rugați a ne anuncia mai
de timpuriŭ de numărulŭ esempla-
relor de care vor avea trebuința,
căci imprimarea se va face potrivit
numărului de abonați.

SUMARIU

1. Scrisôre deschisă D-lui N. Basarabescu, poesie de NINI.
2. D'ale Sêptămânei. de MITU.
3. Cântă, poesie de SIR-KOCK.
4. Din scrierile satirice ale repausatului I. V. Adrian.
5. Doina Bucovinei de unŭ *Bucovinețu*, după CURIERUL.
6. De tôte....
7. Din Angot de Ange Pitus, după *Perdafulŭ*.
8. Corespondența administrației Ghimpelei.
9. Bibliografie. Opere Satirice etc. etc.
10. Teatru. Sala Bosel Hoții de codru și de orașu.
11. Pagina a patra, poesie de CUCUTICA.

EPISTOLĂ DESCHISĂ

D-LUI N. BASARABESCU

Iar pățiși rușine cocône Naică,
Iar te-a pus la dubă sus la Văcăresci,
Vruseși s'arăți lunei că nu-ți este frică,
De obladuire, c'o desprețuesci?

Trei luni la 'nchisôre nu te 'nvêțași minte,
Să cinstesci guvernul și pe ai sêi capi,
Să nu-ți acăți limba de persône sfinte,
Acum sic de nuntă... Cum o sê mai scapi?

Ședî la închisôre, și fie-ți de bine,
Cu omoritorii, cu hoții de cai,
Se vede că traiul acolo 'ți convine,
Halal dar să-ți fie de ast-fel de trai.

Ți-a plăcut, se vede, camera ce-ți dete,
Ți-a plăcut fertura cea de la cazan,
Sa-ți fie de bine, Naică, băete,
Fie 'n a ta voie, ședî de vrei unŭ anŭ.

Ședî, te pocăesce, și te 'nvață minte,
Află că ađi lege, dreptate, cuvêntŭ,
Sunt numai espresiî, ușôre cuvinte,
Pe care le sbôră cel mai micuțŭ vênțŭ.

Ai cređut că faptul judecat o dată,
N'are să mai fie încă judecatŭ.
La instrucțiune astea nu se cată;
Când s'a dat priczul ea te-a înhățatŭ.

Căci instrucțiunea, și cu procurorul,
Habar n'au de lege, n'o cunoscu de locŭ :
Căci nu vor sê scape din gură osciorul;
Cu 'nalta poruncă dênșii nu se jocŭ.

Și între noi fie, o făcuși de ôie,
Puseși ca guvernul să guste... nu spunŭ...
Căci tare mî-e scârbă, logofete Naie,
De espresiunea-ți... căci nu-i lucru bun!...

Rêu ți-ai întinsŭ nasulŭ, de și ai nas mare,
Inșă ți-lŭ tăiară cei de la parchetŭ,
Cum îți miroșiră articolu-ți care,
Nu-ți puțea-a livantă nici a es-buchet.

Ascêptă dar, dragă, jurații să vie,
Să mai te achite ea 'n rândul trecut,
Pên' atuncea însê de la pușcărie,
Primesce cu-acêsta și al meu salut.

Nini.

REVISTA POLITICĂ

Bucuresci, 18/30 Octombre, 1875.

Guvernulŭ urmêză a se ține cramponatŭ
de putere, de și bei-zadêua, prin agenții sêi,
împrăscie vorbe, că de ăia sa onomastică
va fi heretisit de palatŭ, ca prim-ministru
în loculŭ d-lui Lascar Catargiu, care va tre-

ce la ostavcă, cu gradul de major, sub or-
dinele locotenent-colonelului Papasoglu, în-
sărcinat a'i face portretul p'unŭ calendarŭ
de părete, și vecinica pomenire.

De o fi sêu nu adevêratŭ și acestŭ syon
noi nu scimŭ, dêrŭ nici nu ne putem prin-
de că nu s'arŭ putea una ca asta, când am
vêđutŭ petrecêndu-se în țêră suma de ca-
baslicuri mai holeoleo.

Cu tôte acestea tot nu ne grăbim de a feli-
cita pe bei-zadea Dumitrache de viitôrea sa
prohorisire, ca să nu fimŭ siliți a ne lua felicitările înapoi, și a ne atrage printr'acê-
stă grabă tunetele și trăsnetele lui Joe de
la Golașei. Pênê atunci vom continua a lin-
guși puterea, rezervându-ne dreptulŭ a în-
jura pe celŭ căđutŭ în ăia disgrațit, și a
cânta osanale celui ce va veni la cărmă, ca
unŭ adevêratŭ guvernamentalŭ, și omŭ cu
simțul politicŭ alŭ ăilei.

Foile opozițiunei tunŭ contra d-lui Ma-
iorescu, ilustrisimul ministru de culte, și
'l acusă că a mințitŭ și a înșelatŭ pe d. To-
cilescu, promițându-i o bursă și apoi refu-
sându-i-o, și lăsându-l pe drumuri în Pra-
ga. Ce ôment simpli mai suntŭ și d-nii ga-
zetari ai opozițiunei! Dênșii credŭ că a fi
ministru e totŭ una cu a fi un simplu mu-
ritorŭ. O sută de napoleoni pe anŭ nu facŭ
câtŭ unŭ burdușelŭ de brânză de Brașovŭ!
Socotiți după tarifa vistieriei, una sută na-
poleoni, suntŭ douê mi lei nooi, nu vechi!
Glumă e asta? Și în timpulŭ de crisă și de
lipsă de bani ce se simte în casele publice,
douê mi de lei nooi facŭ înduoitu. După
informațiunile nôstre, d. Ministru nu e de
vină... Cu tôte lipsa, d. Maiorescu a vrutŭ
să-i trimiță bursa promisă, însê d. Tocile-
scu a pretins napoleoni de aurŭ și numai

napoleoni, refusându altă monetă; ca cum d. Maiorescu ar fi zarafu, și ar fi specula la agio. De nu ne credeți pe noi, întrebați pe *Pressa* și pe *Curierul Bucureștilor*, și veți vedea adevărul.

Asupra arestării din nou a redactorului foii Poporul, aceleași foi ale opoziției, facu mare gălăgie, și pretind, că parchetul nu era în drept să-l mai aresteze pentru un lucru deja judecat.

Înțelegem și noi acesta ca și foile opoziției, decât parchetul ar fi urmat cum pretind ele; d'eu lucrul e cu totul alt-fel, cum îl puteți vedea.

Parchetul nu urmăresce f'oa achitată de jurați, nici nu p'ote face acesta, d'eu are dreptul a se alege d'o f'oa ce p'ortă o dată posterioară deciziunii curții cu jurați. Acum de se găsește reproducă frasa incriminată atunci s'eu nu, acesta nu privesce pe parchet, ci pe guvern care se vede atacat, și care nu p'ote gusta insipidele expresiuni ale Poporului, cum a crezut redactorele, când i-le-a dat plocon.

Așa d'eu și prin urmare, bine a făcut parchetul de l'a trimis la cochi-vechi, și rău voru face domni jurați de l'u voru mai achita ca în trecut.

Totă foile opoziției, vorbind despre articolul unui n'emptu, intitulat: *Germania, România și principele Carol de Hohenzollern*, numesce pe autor filoromân. *Pressa* însă, printr'un răspuns bine *rumegat*, ripostă cu multă maturitate, și le face cu oș și cu oșet. Au și filo-român un șvab care cutăză a ataca pe Domnul țării, pe părintele națiunii, care ne-a înzestrat cu atâtea instituțiuni frumoase, cu drumuri de fer, cu tratate încheiate cu puterile cele mari, care ne-a deschis prin greutatea sa credite în străinătate, de am putea trăi în vecinice împrumuturi, fără a sc'ote o para din pungă, care ne deschide țera, zidind castele mărețe în locurile cele mai sălbatice unde abia esista un bietu schitulețu, care în fine ne aduse o era nouă, era dinastică, lucru necunoscut încă în România. O! e prea mult domnilor opozanți! Faceți mai bine de tăceți, căci nu meritați fericirile cele imense de care vă bucurați astă-zi și de care ați să se bucure în viitoru urmași. D'eu veți obiecta p'ote că ne costă cam mult?... Ei! dragii mei! Obrazul subțire cu cheltuélă se ține.... lucru bun nu se ia chilipir!... Fie că face!...

Mitu.

CÂNTĂ !

Inima 'mi este tristă! Suvenirile trecute
O rechiamă la plăcerea d'a dori și a visa!
Oh! grăbesce da intonă melodiile plăcute
Ce în timpuri fericite se jucau pe busa ta!

Fă în inima 'mi plâpândă înc'o-dată se s'adune
Acea dulce mângăere ce atât s'a depărtat:
Cântă buna mea amic! Fă d'o dată să răsune
Daiosia dragălașe ce atât m'a desmierdat!

S'atunci, lacrima ascunsă și în pieptu 'mi rătăcită,
Se va scurge preschimbată în nectar răcoritor;
Și increderea voioasă, și speranța mult iubită,
Renăscând, vor rupe 'n mine al ne'ncederii fior!

Sir-Kock.

Din operele satirice ale repausatului și multu regretatului **Ioan V. Adrian.**

II

OM DE TREBA

(Imitațiune)

A fi *om de trebă* este inversul a nu fi *om de nici o s'eamă*; adică: a avea *parale*, este cu totul contrariu de a nu avea *parale*. Totă filosofia de ați a omenirei se încheia în aceste două expresiuni: **are s'eu n'are, este s'eu nu este om de trebă!**

Să ne esplicăm:

Când, luând bani cu împrumutare, după creditul ce ai totu prin puterea paralelor, vei plăti esact la timp datoria ta, creditorul t'eu va dice: *ce om de trebă!*

Când, un cunoscut îți presintă o listă de subscripțiune și vei însemna în ea plătind *pe gin* o sumă însemnată—care adesea remâne uitată în buzunarul s'eu—acelu stringător de bine-facere va spune tutulor: *ce om de trebă!*

Când la vre o acțiune, disă pentru binele publicu, nu vei voi să iei parte, dară vei oferi o sumă bănescă care să înlesnescă altora de a lucra, opiniunea publică, ne făcând nici unu cașu de indiferența ta, va striga: *ce om de trebă!*

Când permițânduți mișlocele de ați da restățul unu traiu bunu, vei da ospetie amicilor—cari în așa împrejurări sunt totu de-a-una numeroși,—vei da petreceri sociale, vei sverli banii cu nepăsare la jocul de cărți, vei ținea în fine ca să deschisă și masă îmbelșugată, toți, toți atuncea voru striga cu laudă, considerațiunea tutulor va spune cu fală: *ce om de trebă!*

Când, fiindu pofțit la vr'o nuntă, vei duce daruri frumoase miresei, s'eu fiindu rugat să boteși, vei oferi prezente precioase cumetriței tele, totă familia va conveni a se exprima: *ce om de trebă!*

Când, intrându într'unu magazin, la celu întâiu prețiu cerut de negustor, vei sc'ote punga și vei plăti fără a te tocni, după ce vei eși, el va dice către toți cei de față: *ce om de trebă!*

Când, mergend se vizitezi pe unu amic, nu l vei găsi a casă, nici pe el, nici pe soția sea, și vei da unu bacșișu galantomesc slugel ca să spu «*cuconitei*» că ai fost, să fi sigur că a doua-zi t'ote slugile mahalalei, adunate la cărciuma vecină, voru striga în glas mare: *ce om de trebă!*

Când, prezentânduți se contul de la vr'unu magazin ilu vei plăti în minutu, băiatul magasionerulu alergand pe ulițe va spune tutulor celor ce l va întâlni: *ce om de trebă!*

Când, unu actor s'eu o actriță îți dă o vizită pentru beneficiul s'eu, și luând unu biletu il vei plăti ca întreitu prețu, totă trupa veselilor artiști dramatici va canta în choru generalu: *ce om de trebă!*

Când, umblând cu birja, vei da birjarulu vr'o caș-va sfanți mai multu de câtu taxa ce i se cuvine, el va spune tutulor în piață: *ce om de trebă!*

Când, fiindu insurat vei face soției tele toalete elegante, îi vei întreținea equipage pompoasă, și îi vei cumpără giuvaeruri frumoase, t'ote cele-lalte gospodine vor sc'ote ochi cu tine la bărbații lor, și totă familia soției tele se va îngomfa cu tine repetand: *ce om de trebă!*

Când, fiindu inamorat cu vr'o puicuță, îi vei preveni t'ote dorințele luxose, îi vei cump'era și îi vei presenta adesea totu ce l poftesce sufletulu, să fi bine incredințat că iubita tea, și t'ote frumoșalele, ochind'o cu gelosie, voru murmura dicend: *ce om de trebă!*

Când, fiindu holteiu, îți vei da bun tonulu unu elegantu, vei avea trăsuri frumoase, ca l frumoși, haine și scule strălucitoare, vei fi în sfirșitu un fanfaron bogat, toți părinții cu fete de măritat și t'ote copilițele voru șopti, suspinand în taia: *ce om de trebă!*

Când, cerend alonamentul la vr'unu diaru, il vei plăti înainte, redacțiunea va cugeta: *ce om de trebă!*

Și așa mai departe, în t'ote și în totul, prin acestu mișloc ești: *om de trebă!*

D'eu, vei fi ignorantu, chiaru imbecilu, viciosu, corupt, r'entaciosu, ori cum se va întâmpla, de vei avea *parale*, vei fi considerat: *om de trebă!*

* * *

Spune o dicetore b'etrână: «*cine are parale cump'ără basmale;*» adică: avend bani posedezi totu,

cumperi totu ce l bunu și laudat în lume; ești: *om de trebă!*

Nu vedem ore că p'ene și cărmuitorii țerilor strigă, respundend banaturilor ce li se facu: *puțină ne pasă, căci avem punga cu noi?! Adică: avem visteria în m'ani, avem putere în țera; avem budgetu îmbelșugat din care se ospătam cetele ahotnice, avem increderea și dragostea publică; avem parale, suntem: omeni de trebă!*

O! timpuri! O! virtute!

III

FACEM TREBURI

«*Facem treburi,*» dicu și facu, ministrii noștri când dau vre o concesiu; când vend vr'o antreprisă de a veniturilor publice; când arendeză moșiile Statulu; când vind în fine la fotoliulu ministerialu!

«*Fecem treburi,*» dicu și facu, ispravnicii când esecută cu strășnicie angagiamentele, drepte s'eu nedrepte, legale s'eu ilegale, ale proprietarilor și arendașilor cu locuitorii; când facu recrutări pentru armată; când tolerează pe sub m'ana călcarea legilor în profitulu favoriților; când dau în pradă veniturile județulu și comunelor la bunul-plac a lingăilor lor; când persecută pe cei neplecați și neînchinați capriciulu puterei; când în fine facu alegeri!

«*Facem treburi,*» dicu și facu slujbașii de t'ote m'ana, când ciupesc pe cetățeni; când esecută legea și nelegea pentru celu ce *i-au atins cu călea*; când pun ignoranța și incapacitatea lor la supunerea orbă a unu stăpanu ce l favorază; când în fine, linguescu bine pe cei puternici și se târăscu umilitu inaintea mar-marilor șilei!

«*Facem treburi,*» dicu și facu, primarii și primărașii când sci a fi orbi ascultatori poruncelor administranților; când tolerează unora ceea ce legea nu tolerează nimaru; când dispun în profitulu lor de averea Comunei și a cetățenilor; când, în fine, sunt servii puterei esecutive, iar nici cum reprezentanții alegătorilor!

«*Facem treburi,*» dicu și facu, mulți din proprietari și comercianți avuți (prin urmare în pozițiune independentă) când se gudură și se umilescu inaintea cărmuirii spre a le face *treburile*; când m'ănăncă fără mustrare de cugetu munca locuitorilor și înșelă fără conșiență buna credință a consumatorilor; când nu se interesă de nimic ce tinde la propășirea și dezvoltarea intelectuală a țerrei; când, în fine, zac ca nisce trantor nemernici și îngomfați, fără a lua parte la mișcările progresulu social!

«*Facem treburi,*» dicu și facu, mulți din patrioți când strigă cu turbare mincinosă: *Patrie! libertate! independența!*; când în numele liberalismulu venedă interesele lor; când, în fine, țipă tare și fac gură mare până li se înădușe glasulu cu unu osu de ros!...

«*Facem treburi,*» dicu și facu, mulți d'in junii *feneanți* când petrecu timpul lor de aur în desfrenări; când viața și cugetarea lor se stinge și se t'ampesce în joculu cărților; când își ridu de totu ce e frumos și nobil în progresulu lumii; când, în fine, represintă ic'ona unor păpușe vii desfigurate prin efectele vicilor!

«*Facem treburi,*» dicu și facu, unele din d'omne și domnișore, când se strambă și se maimutescu; când cochetază celu întâiu venit; când allergă și se dau cu brațele deschise în dispozițiunea amorulu; când, în fine, viața lor devine instrumentu de depravare și sufletulu lor altar de imoralitate!!!

«*Facem treburi!*»... Dic și facu, mulți și multe, toți și t'ote!...

* * *

— De ce ore și noi, în mica noastră sferă, nu putem dice că *facem*, și nu putem face *treburi*?...

1872.

DOINA BUCOVINEI

DIN 22 SEPTEMBRE 1875,

FRĂȚILOR DIN ROMANIA

LA 1 OCTOMBRE 1875,

Măi c'obane din Rareu

Ce achtu ai tu așa de greu:

— Nu doinești cum s'arū doini,
Dar doinești cum s'arū boci;
Și la fluerașul tău
Plângu' chiar stincele 'n Rareu,
Și la jalea doineii tale
Plâng, pîrae, delu' și vale!

Oh, măi frate frățioare,
Cântu' în jalea cea mai mare
Și nu mi-i ca a doini
Ci mi-i chiar de a boci
Că mi-i sufletul ați plin
De necațu' și de venin!

Mă uită căci la țera mea,
Ved batgiocură de ea!
Și mă uită la frații mei,
Ved batgiocură de ei!

Bucovină, Bucovină,
Țeră bună și creștină
Nimăru' nimic de vină
Ce rea sorțe-ai mai ajunsu'
Ce ocară te-au pătrunsu'
Tu ce ești moșie dréptă
Nouă de strămoși lăsată
Cu-a lor pepturi apărată
De Stefan la ceru' nălțată:
Ați străinii te ofelesc
Te ofelesc, te necinstesc
Viitoru-ți sorțuesc!

Ah, veți colo 'n acelu' orașu'
— Cernăuțu', ardel-așu'! —
Veți cahalul perciunos
Ce-au răstignit pe Hristos
Cu fărtații lor iubiți
Ca și—«Iuda» de cinstiți
Cum la o stachă muerescă
— «Precista-i» dicit «jidovescă»
Bucovinei, ce-o furară,
Giură ați, s'o și omorâ!

Bucovină, Bucovină
Țeră bună și creștină
Nimăru' nimic de vină:
Tu pribegi i-ai priimitu'
I-ai priimitu', i-ai încălțitu'
Ca o mamă i-ai hrănitu';
Iară ei pentru-alu' tău bine
Fac ocară, jafu' din tine

Ah, daru' mare-i Dumneșu':
Vede bun și vede rău:
Și de plata lui Iuda,
Dău, și aștia ne-oru' scăpa
Că Români cât vor fi
Ei de «plată» vor griji! —

(Curierul)

Unu' Bucovinéu.

DE TÔTE

D. Costăchița Balcescu, pensionar la casa pensiunilor, făcând un răspuns *Pressei*, pe care îl publică în *Românul*, de la 16 Octombrie, bălăcește pe bălăcita *Pressă*, în bălăcela disprețului public, vrându să arate lumei, că d-sa știe să bălăcescă când are unde bălăci. Noroc că *Pressa* e de mult bălăcită, în cât a ajunsu' să fie prea spălăcită, ast-fel că disprețul public ce trage asupra ei a gârbovit-o de tot în cât a ajunsu' zănică.

Tôte bune pene aci. Un lucru nu ne domerește de loc. Ce totu' are d. Balcescu, cu cei *cinci* la sută ai funcționarilor în activitate, care nu vor mai ajunge nici o dată la pensie sub-imperiul legii actuale. Oare este logic, și ar fi logic când și funcționarul la rândul lor ar dice, fiind că guvernul administrează rău averea statului din care ne plătește salariile, și din care cauză nu ni se ajunge a ne distribui complect la toți aceste salarii, să li se oprească pensionarilor 5 sau 10 la sută pentru indestularea noastră, și mai alesu' că noi muncim, și d-lor se plimbă, când ar putea munci ca și noi, făcând economie casei.

În asemenea chestiune credem că ar trebui și d. Balcescu, bălăcit, mai alesu' bălăcela de ați ce o dă d-sa *Pressă* nu pôte sterge bălăcela ce o dete alegătorilor pensionari în timpul alegerilor.

*

Cu ocaziunea reparațiunii radicale a Teatrului, s'a introdus uă nouă ameliorațiune, aceea a espu-

nerit capului fie-căruia din membrii cari compune comitatul generale.

Am voi să știm numai un lucru, care va fi fisionomia d-lor Bengescu Stănescu și Odobescu, dintre acele espuse, cele care au gura mai căscată sau acelea ce par posomorite.

Unu' lucru asemenea s'a omis pôte din cauza epuisării fondului de 300,000 de lei a se pune adică d'asupra inscripțiunii «Teatru Național», să se mai adauge cuvântul semnificativ *Comitetul* pentru care neajungere la fonduri, noi am deschis uă listă de subscriere în capul cării am semnat cu suma de 50 bani.

DIN ANGOT

Ca să peară bieta țera
Și pământul strămoșesc
Ne-au adus de din afară
Mii de lifte, ce-o jupăscu!..

Însă ce-i ce nu voi spune,
Căci mă tem, mă tem cămă rău,
E că Baras stăndu' la culme
Ne apasă 'njugu' greu.

Dar ceea ce eu voi spune,
Căci e lucru ce-l priviți
E că are lângă sine
Tot curteni—talhari vestiți!..

Baras e rege, Băta'i regină,
Și toți ciocoii au burta plină.

Nu era zor... însă gândiți
C'ar fi mai bine ca să-i svârliți!..

(Perdafulă).

Ange Pitus.

CORESPONDENȚIA „GHIMPELUI“

D-lui Zwiebel libraru' la Craiova

Domnule,

În urma recomandățiunii făcută de unu' amic
v'amu' trimisă câte 20 exemplare din *Ghimpele*,
pentru a se vinde cu exemplarul ca și cele alte
diare și cu condițiunea expresă a achita costulu'
loru' la fie-care finit de lună scădându' se'nțelege
beneficiulu', convenit pentru ostenelă.

În cursul lunii August a-ți priimitu' 80 exem-
plare, v'amu' scris de 3 ori, rugându-vă a trimite
plata acestor 80 exemplare, și pene ați nu amu'
nici unu' răspuns din partea d-văstră. S'au desfă-
cutu' acele exemplare? Trimiteți costulu' lor. Nu
s'au desfăcutu', înapoițiile, ca să nu mă puneți în
neplăcuta pozițiune de a crede că voiți a frustra
munca altora pentru folosu-vă, precum au făcutu'
mai mulți cari s'au abonatu' cu reana intențiune de
a ne mânca dreptulu' nostru făcându' paradă de o-
nestitate și mare patriotismu'.

Catastihulu' Draculu' este plinu', și mi place să
credu', că mă veți scuti de ostenelă a vă trece în
el ca pe omenii cei mai căduți în societate.

*

Domnul V. Roșulescu institutore la Bêrlad

Domnule,

În urma mai multor scrisori ce v'amu' adresatu'
pentru achitarea celor 110 exemplare ce datorați
și absoluta-vă tăcere, amu' începutu' a mi forma con-
vincțiunea, că d-văstră invidiați *desonorea* de a fi
trecutu' în *Catastihulu' Draculu'*, pentru că vă ap-
ropriati dreptulu' altuia; cu tôte astea eu tot mai
speru' că pôte să fiu indus în erore.

Domnul Ghiță Sulacolu

Domnul meu

Înțelegu' ca un om, în politică se treacă de
la un partit la altul cumu' ai făcutu' și d-ta,
din cauză pôte că interesile v'arū fi povățuitu' ast-
felu', de și nu este tocmai convenabilu' pentru unu'
om seriosu', aceste considerațiuni nu mă importă
de loc, fie care este liberu' pe constiința și faptele
sale. Totu' ce mă importă este refuzulu' d-stră de
a vă plăti abonamentulu' pentru un anu' ce datorați,
și care plata o așteptu' de atata timp.

Mă importă răspunsulu' d-stră datu' colportoru-
lui, că pentru Viitoru' plătiți, iar pentru trecutu' nu
țineți Comptu' de elu'

Ne creșdendu' un ast-fel de lucru din partea
D-stră, amu' rugatu' pe un amic a vă face cunoscutu'
acesta, și acestu' amic și chiaru' ruda d-stră, mi-a
răspuns că să vă adreseșu' această cerere prin pu-
blicitate, lucrul la care m'amu' înduplecatu', și
ast-fel daru' prin aceste linii imi permitu' a vă ruga
a trimite suma de 24 lei datoriți, rămăindu' incre-
dintatu' că am fostu' indus în erore în această pri-
vință, ne fiindu' de locu' chestiune de rea credință.

Administrația Ghimpelei.

PAGINA A PATRA

Caricatura I

Ieri poetulu' lângă muze
Avea patria pe buze
Și în senu' pe Dumneșu';
Ați... prlviți! e pigmeu!
Căci de când *Crawley* cel mare

I-a pus *sarcini* în spinare
Cu Convenția nemțescă,
Uită fala strămoșescă,
Și din bardu' dumneșescu',
Băta-lu' pigmeu pământescu'.

Caricatura II

Cărturar de la Brașov,
Licențiat în céslov,
Critic *ad-hoc* din Bengal,
Logicu' ca unu' papagal,
Și ursuz, și îndrășnetu',
Filosofu' fără de prețu';
De când s'a suitu' la slavă

I-a intratu' greieru' în glavă
Și discută, și tușese,
Și pe cărți se tăvălese!
Iar sermana de știință
Zace dusă 'n um'lință
Căci Titus îi dice tacu'!
Și îi dă și bobărnaci!

Caricatura III

De cându' *oposițiunea*
Și-a trântitu' dimisiunea,
În cămară au rămasu'
Totu' figuru' *fără-de-nas*!
Feli-de-feli de lighione,
Ca dracii de pe icone,
Cu urechile d'un cotu',

Cu lăbi agere de votu',
Au să sbere să răcănescă
Pene oru' să 'nebușcă
Pe luminăția-sa
Pre mărta Beizadea!
Pene-atunci însă tăcere
C'o să vie la putere.

Caricatura IV

Desnodându' a țerei sale
Cu spioni și haimanale,
Conul Lascar se fălesce
Că burta meru' îi cresce!
Cu Plutone 'n amicie,
Cu Pandora 'n cumetrie,
Dumneșu' se totu' resfăță

Intocmai ca o păiață
Ensă, deca vr'unu' zefru'
S'o schimba în Achilon,
Dörtichia lui Arghir
Pôte pe acestu' bufon
Să-lu' mai scape, să-lu' ascundu'
De cei ce vor vrea să-l tunță!

Caricatura V

Tu care măninci piftie,
Ce cați în diplomație?
Nu veți? *Proștii* din Paris
Ușile țile-au închis!
Deci, aiurea mergi de cată
Săpunu' pentru astă pată;
La Berlin or la Viena

Nu la *proștii* de la Seina,
Care nu știu se cinstescă
Îndrăsnelați Boerescă
D'a fi susu' cu ori-ce prețu'
Chiaru' cu-alu' tuturu' disprețu'
Ș'apoi... veți... fă vr'o minune!
La... la... la... *casățiune*!

Caricatura VI

— Da: numesc pe toți *mișei*
Căți nu suntu' amicii mei.
Știu se 'njur surugiesce,
Se batu' din picior tureesce.
— Ginărare, pre frumos,
Fști unu' omu' *politicos*;
Dér... clientulu' meu te chiamă
De bărfire se 'i dai sémă...
— Ce-e? ce?... eu la duelu'?

Eu, ministru de resbel?...
Ai-dea-de! la închisore
Celu' ce vré să se măsoare
Și se fie advertar!
Unu' gogea ghinăraru'!
— Dêr... suntu' regulu' de onore...
— Da! dêr! nu vréu să s'omore
Omenirea prin duel...
Suntu' ministru de resbel!
Cucutiă.

A eșit de sub tipar în editura librăriei SZÖLÖSI și
GRAEVE Piața Teatrului, Nr. 40:

CALENDARULUI PROGRESULUI

PE ANULU' 1876

coprinșdendu' mai multe scrieri literare, istorice, amu-
sante și poesii, între care:

MOSCENITORUL LUI RADU-NEGRU

nuvelă originală de

N. D. POPPESCU

precum și unu' interesantu' articolu' relativu' la:

RĂPIREA BUCOVINEI

ILUSTRAT CU MAI MULTE GRAVURI ÎN TEXT

Prețu' unu' exemplar, două lei noui

De la 10 exemplare în susu' unu' rabatu' forte avan-
tagiosu'.

De vëndare la tôte librăriile.

Sala Bosel, reprezentațiunii Artistice Române
de M. Pascali, cu compania sa dramatică, Du-
minecă la 19 Octombrie 1875, se va juca piesa:

HOTII DE CODRU SI DE ORASE

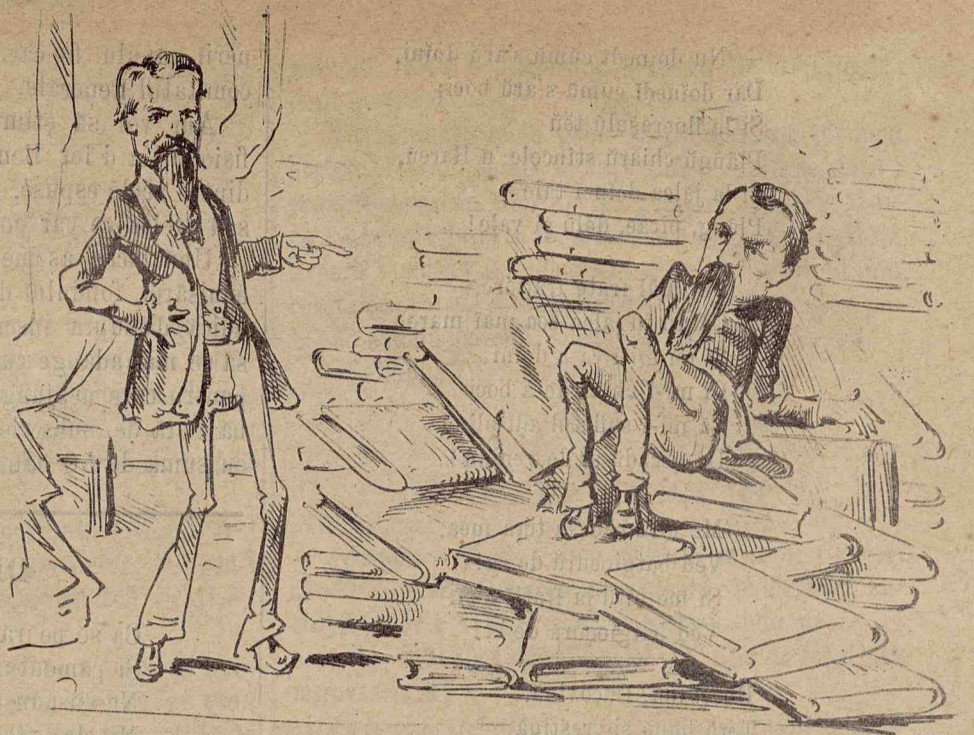
Dramă socială în 5 acte de F. Piat, tradusă
de d-nu P. T. Georgescu.

Avis în curând

Sclavul de d-nu C. în 3 acte. Cum e
Turcul și pistolul, comedie de moravuri
în 4 acte. Vrăjitoarea, dramă în 5 acte

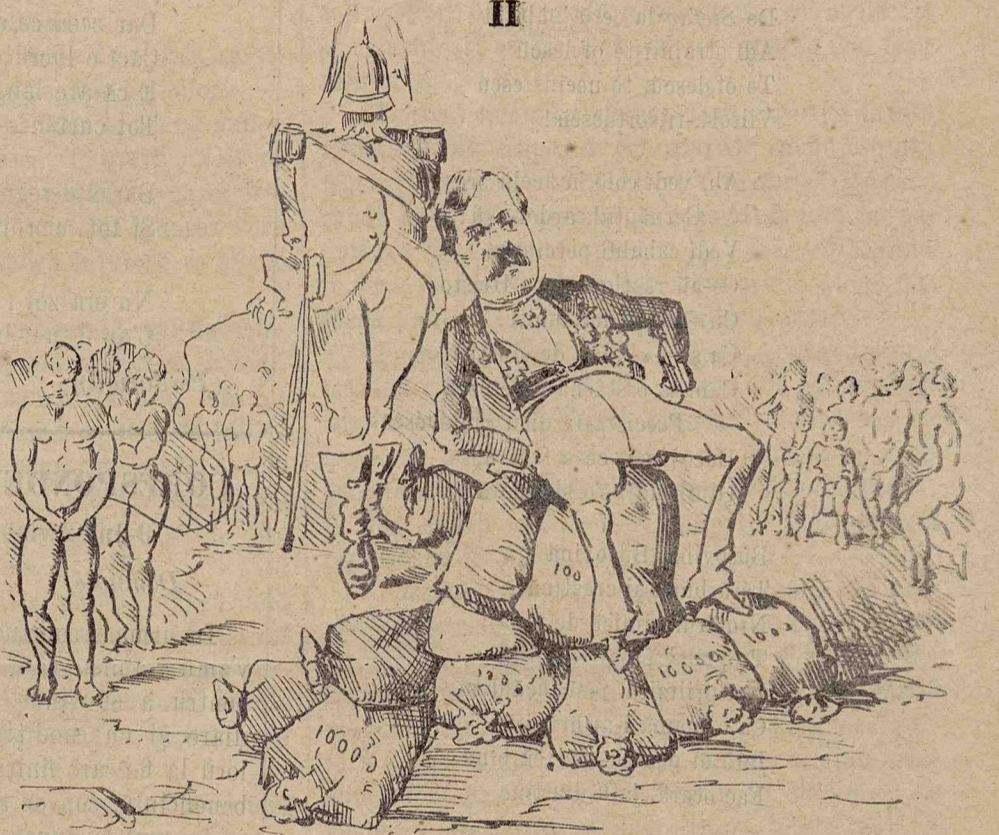
I

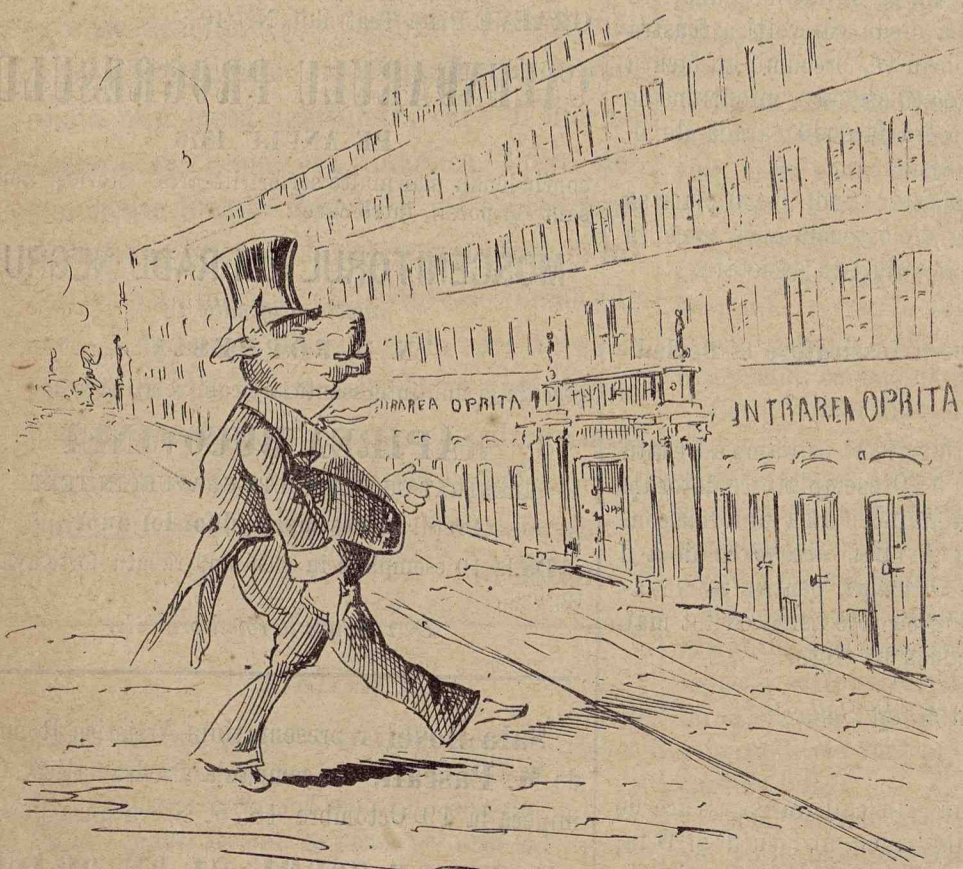
II

III

IV

V

VI